

יעקב שרת / איש מאדים מי מתורף פה?

הרוסקופ

(המשך מעמוד 13)

את עצמם בחלק נכבד של היממה, על-מנת שיתנו "מנוחה" לעצמם ולאחרים. בכף יד שמבטאת תכונות שליליות, ובה מופיעות טביעות עגולות כאלה, בעל הירד יהיה מסוכן יותר מאדם שלו אותה יד אך הטביעות שונות.

לזה שכף ידו חיובית, טביעות דוריות ישיבחו את תכונותיו.

הגשר הנמוך -

מסמל את

מזלות האדמה

דגם זה נראה כמו גשר גבנוני, זה סימנו של האדם המטיל ספק בגישותיו, אמונותיו ורגשות האחרים. קשה לו לתת אמון בעצמו או באחרים, הוא עוצר את רגשותיו באופן חמור, ומסתיר את מחשבותיו לעצמו. אפילו כאשר הוא רוצה לבטא את רגשותיו לגבי עניין כל-שהו, אינו מסוגל לבטא אותם. השקפתו על החיים חומרנית, ויש לו מעט סבלנות או זמן לכמהות עליונות ואוורוריות, או להעיסות ולהוציא מהכלים, אך אם יגיע לידי רגז הוא עלול להגיע עד להתפרצות אלימה.

הלולאה - מסמלת

את מזלות האויר

בלולאה הקווים כאילו יוצאים מנקודה אחת בצורה של לולאה.

היא מאפיינת אנשים רזיזים, מהירי מחשבה, ובעלי תגובות רגשיות מהירות, לאלה יש יכולת ונכונות להתאים עצמם במהירות לנסיבות המשתנות, הם אינם מפונקים, ולא דורשים לעצמם תנאים מיוחדים. פעמים חסרה להם מעשיות, הם אידיאליסטיים והצד הרחוני של ה"חיים מושך אותם. הם מעדיפים ספר טוב על פני ארוחה טובה, ולא נסחפים אחרי רגשותיהם, הם הטיפוסים האינטימליים, בעלי יכולת חיבה מופתעית.

הגשר הגבוה -

מסמל את

מזלות המים

צורה זו קיבלה את הגדרתה בגלל העובדה שיש לה מרכז זקוף הדומה לאוהל, כשייתר הקווים מקיפים אותו.

ניתן להבחין בה בדיהם של אנשים בעלי אופי רגיש ומתוח. התגובות המני-טליות והרגשיות מהירות, הם חיים ב"מתח גבוה, הם ביישנים, מופנמים, ונמני שכים למוסיקה ולכל האמנויות. גם אם הם עוסקים במיקצועות מעשיים, עיסוק אמנותי או הקשבה למוסיקה מרגיעים אותם. הם נוטים למצבי רוח משתנים, נעים בין עצב לשימחה, או בין התלהבות לייאוש. הם נוטים לקנאה בגלל עצמת רגשותיהם, הם נאמנים לקרובים אליהם, ומפתיעים את כולם בחושיה-מור מפותח.

קשה למצוא יד שבה כל הטביעות תהיינה מסוג הגשר הגבוה, בדרך-כלל באים יסודות אחרים ומאזנים את ה"רגישות הגבוהה.

אגב, מי שלא יודע להחליט מהן ה"טביעות החזקות, ואיזה יסוד שולט בו, כדאי שיבטע בטביעה של האגודל, שנחשבת לחזקה מכולן, וחשיבותה רבה משל טביעות שאר האצבעות.

הדמוקרטיה המערבית", ואשר צבאה אינו חיל-משלוח באיון יבשת אחרת, ואינו חונה אישם במקום נידח בירכתי תבל. זה שהתחנה נתמסדה, וזה שנתלקטה סיבה חזרת אנשים מסורים שהשכילו לשכללה ולהפעילה היטב תוך שתלת יסוד של תחרות בריאה בינה לבין גלי "קול ישראל", עדיין אינו מצדיק את יסודה המעוות. מה לצבא ולתחנת שידור?

אם העלות הנמוכה של הפעלת תחנה נוספת הוא עיקר, כי אז אולי ראוי שנפקיד בידי צה"ל, נו, למשל, את קופת-חולים? ואם זה יצליח, את המדינה בכלל? רעיון. אם עלות נמוכה היא אמת-מדידה, מה אם יבוא איזה אירגון ארצי כגון תנועה התיישבותית, ויוכיח כי ביכולתו להפעיל תחנת שידור זולה ויעילה לא פחות? גם כך רעיון. כמובן, אפשר לבוא ולדבר על ייחודו של צה"ל וייחודו של מדינת-ישראל כמחזיקה בצה"ל זה, ומדוע, במדינה מיוחדת במינה זאת המחזיקה צבא מיוחד במינו שבה, חייב להתקיים מוסד צבאי הקרוי, "גלי צה"ל"; כלומר, אפשר לנסות לתרץ קיום מוסד שבמהותו הוא בלתי-דמוקרטי כתחנת שידור צבאית בק"ן טעמים ישראליים יחודיים, וייתכן מאוד שטעמים אלה ישכנעו את הכל, כי לפי שעה, לפחות, יש הכרח לא יגונה בתופעה זאת. אדרבה, ייאמרו הדברים הללו! לי נדמה, שהם לא נאמרו. לא נדמה, שעובדת קיומו של "גלי צה"ל" מקובלת בחברה הישראלית כמוגמרת, ממש כקיומו של צה"ל ועל זה יש לתמוה בימים אלה של תהיות השלושים של תחנת השידור שבה אנו מדברים, ואין בין שאלה שקרוניות זאת ובין יעילותה, איכותה ועלותה של התחנה ולא כלום. (אגב, צה"ל, בייחודו, מקדיש משאבים למיפעל חשוב של חירות הקניית חינוך והשכלה לנערים מן השוליים החברתיים. אבל ככל שנקשרים כתרם למיפעל מפורז זה, הרי הם כוריקוצים לראש חברתנו ומערכת החינוך שלה.)

ש, "גלי צה"ל" - בדומה ל"קרן הקיימת לישראל" ושאר מוסדות ואירגונים דומים - מפגין ויפגין כוח היות והישר-דות, "בלתי רגילים", אין זה מפליא כלל וכלל, כשם שלא מפליא כי תחנת-שידור זו לוטשת עכשיו עין להפעלת שלוחה טלוויזיונית. זו תהיה תחנה מצויינת אף היא, יעילה וזולה; רבים ייהנו מעשייה בה, רבים ייהנו מצפייה בה, וכל שלטון במדינה וכל שליט במישרד-הביטחון וצה"ל ישאב תעצומות עוז מעצם הרגשה - שלא תמיד היא נכונה! - שבדין מצוי מכשיר תקשורת כביר-השפעה.

אך בטרם נתרגל לוועה הזאת, שצבא מחזיק תחנת טלוויזיה, ונתרצה כך או כך, לא יזיק, לגמרי לא יזיק לשאול: זה בריא?

משהו לא נורמלי

מי אני ומה אני, שאכניס ראשי הזעיר בין שני ענקי-הרוח, סיני וסניני משה דיין ויעקב חיסדאי? יצא לו אפוא מסתבר אל"מ (מיל) יעקב חיסדאי וכתב מאמר ושמו: "מילחמת יום הכיפורים: הפתעה? ניצחון?" ב"ידיעות אחרונות" (19.9.80), וכמדומה ראויים הדברים להיקרא, והשיב עליהם שר-הביחון (מיל) של מיל-חמת יום-הכיפורים ב, הערות שוליים בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים" באותו עיתון (24.9.80), וכמדומה ראויים הדברים להיקרא, וכל הרוצה יקרא ויתעמק ויסיק מסקנותיו, כיך ההגיון הטובה עליו.

מדוע אני קופץ על עגלה כבדה זו? אך ורק בגלל פסוק אחד משל משה דיין, ולא איכפת לי אם אואשם בהוצאתו מהקשרו, אך הנה הוא: "בן-גוריון אמר פעם, כי כדי להאמין בישראל צריך (אדם) להיות בעל שאר-רוח או נחות בשכלו. אנשים נורמליים, 'לוגיים', הפועלים לפי קריטריונים מקובלים, יתקשו להאמין בעתידנו."

השיגעון כמיפלט הוא אולי פנטס אישי לא רע, כפי שגילה בשעתו דויד הראשון בברחו אל אכיש מלך גת, אבל כזכור, זה היה שיגעון זמני. אילו דויד נשאר שם, אצל אכיש, והיה ממשיך לשים עצמו משוגע, חזקה עליו שהיה משתגע באמת. אם איני טועה יש מצבים פסיכולוגיים, שבהם אדם מוצא מיפלט מבעיותיו ומסביבתו בשיגעון; אפשר שכך הוא מגיע אל המנוחה ואל הנחלה, אבל ברי שמבחינה חברתית הוא נעשה חריג שאינו מתפקד, וטעון אחזקה כלשהי על חשבון הציבור.

אבל כאשר מדובר בעם, במדינה, להיות "לא נורמלי" זה עניין מסוכן מאוד. והניסיון ההיסטורי של העם שלנו, עם לא נורמלי שהציונות ביקשה לעשותו נורמלי, זוכיה. עכשיו משה דיין מצטרף אל סוגי האנורמליות (מה בדיוק בן-גוריון אמר או לא אמר אולי מעניין, אבל לא רלוונטי; העיקר שמה דיין - המזהה כנראה שאר-רוח עם אינורמליות, עם אי-לוגיות - חושב לעת זיקנה שלהיות לא נורמלי זה טוב ליהודים, ומעניק זאת כצוואה למתווי דרכה של ישראל.

קיום מדינה על יסודות של אמונה בלא-נורמלי לגווניו, לאורך ימים, לא יוכל שלא לגרום לכך, שבראשה יוכלו לעמוד רק אנשים לא-נורמליים הגויים לכל שהוא לוגי, ובמצב לא-נורמלי שכזה, יש סבירות גבוהה שכל העמים האנורמליים, האחרים בעולם ישנאו אותנו כמי שמזכירים להם את עצמם, וכל הנורמליים פשוט לא יוכלו לשאת אותנו ומה גם על חשבונם. והתוצאות! התוצאות יהיו, "משהו לא-נורמלי". רגע, האם כל זה לא מתרחש כבר לעינינו, או שמא אני הוזה היות לא-נורמליות?

הוא מליץ מליצות מחליאות, הוא מתרברב, הוא מתחכם, הוא מגלה סודות ללא צורך, פיו - כמו שהיה אומר רעי מנוער אמנון ונטיק, קורבן מילחמת 1948 - "מפיק מרגליות עיזים". ואתם אומרים עליו שהוא מסורף?

אל נא, אל נא יידי תפטר את העניין בקלות שכזאת, שכן בנפשנו הדבר, שהרי מדובר בראש ממשלתנו! וכבר אמר חכם קדמון; "כל המוסל במומו פוסל", ופירש רש"י שהיה מעשה במלך שעשה מעשים שונים ומשונים ויצאה שמועה במדינה שנתבלעה עליו דעתו, לא עליו, ובמקום שהרועה תועה הצאן תועים אחריו וגומר ומחסל את כל המדינה ונאה אנו באים, והיה שם חכם אחד ואמר להם: נתינים, לא דעתו של המלך מלככם נתבלעה עליו, אלא דעתכם שלכם, שהרי אתם מחזיקים את עצמכם שפויים, ואם אכן שפויים אתם איככה תסכינו להמליך עליכם מלך מסורף? ומעשה שטן כל מצינו ברש"י מה תגובה הגיבו על כך נתיניה של אותה מדינה, ירחם עליהם שר של היסטוריא!

כן, חסל סדר הדלפות! לא דלפת אלא שלשלת היא מכת המדינה. זה נגף את ראש-הממשלה ושר-הביטחון, והדביק את סגן-שר-הביטחון - זה הראשון התקושש והסתגל, השני, מסתמא, טרם התבגר - ואת ראש אמ"ן, ואת אלון פיקוד הצפון ומי לעוד!

איזה תענוג להיות היום אויב ישראל! לדעת בדיוק, ומייד - אין צורך להעריך, אין צורך לנחש - מה חושב ראש-הממשלה, ומה חושב שר-החוץ (סוף-סוף-שר-החוץ-ראוי-לשמו - מיטפט על חידוש קשרים עם ליבריה ובו במקום חטף סטירה מצלצלת מסוף העולם הדיפלומטי ועד סופו), ומה חושב הרמטכ"ל ומה חושב ראש אמ"ן - אלוהים אדירים! לא די בכך שכל מודיעין ראוי לשמו בעולמנו יודע אלנכונ עיתונאי פלוגי, "של מי הוא" וכתב צבאי פלמוני "של מי הוא", עד שדי לקרוא תדליפי הפרוטוקולים של ישיבות הממשלה - כל אחד צימוק חריף ממשנהו - ואת כתבותיהם של מספר כתבים "פרשנים", "בכירים" כדי לדעת בדיוק מיקרוסקופי מה קורה שם, בחלונות הגבוהים של ממשלת-ישראל ושל צה"ל! לא די להדליף - מה שאמאמר לפעמים, איכשהו, להסתייג ולהתנער ולהכחיש, אלא צריך להסיר כל זכם מכל פה - ולפטפט שרירות?

מדוע, למשל, ראש אמ"ן צריך, "להתפלא" ב, ראיון מיוחד ל"הארץ" עם האיראנים לא יפציצו את הכור הנרעיני העיראקי? אם - במקרה הפחות מתחכם - הוא רק רצה לרמוז לאיראנים מה עליהם לעשות - כלום לא היו ברשותו אמצעים יאים יותר לשיגור הרמז (ואם לא היו - אוי ואבוי לאמ"ן המהולל!)? מה הצורך להיות מעורבים מעורבות-יתר שעה שאין בכך שום רווח אלא רק הפסד? ובכלל, מדוע כל העולם צריך לדעת ברגע זה מה חושב ראש אמ"ן? מדוע לא יהיה קצת שינא יותר, מסתורי יותר, מפחיד יותר - ולפחות, בהנחה, חכם יותר? הלא עכשיו כולם יודעים - שלא לדבר על מבצע, "אנא כורדי" של ראש ממשלתנו -

האם פשר השלשלת הזאת מפי ראש-הממשלה מצוי במיש-אלתו לקנות את לב חוגגי הסהרה - אותם מנציחי מבעו עם לועז בגולת כורדיסטאן - שלפי כל הסימנים יצביעו בעד, "האומנם כן? כל הכבוד לרבות היהודים יוצאי כורדיסטאן בישראל, המבקשים משום-מה, להרגיל את בנייהם הישראליים, שלא טעמו טעם גלות, במנהגי גלות אבותיהם (רק חסר היה לסבי לנסות להרגילני במנהגי עיירת, אישם במעמקי מזרח-אירופה!) - הללו יושבים כולם בטח בישראל - אך מה על הכורדים הכורדים? אם הם זקוקים לעזרה, ואם אפשר לעזור להם, אדרבה, ראש הממשלתנו, עשה! פעל! רגע, רגע, אתה אולי לא הבנתו אותי כראוי - בזרוע, לא בלשון!

קרן קיימת לצה"ל

אין צורך להיות מארכסיסט מושבע או ביהיוויוריסט מדופלם, כדי להבין את פשר ששונם של כל אנשי "גלי צה"ל" במלואו כשדושים שנה להקמתו. ואף על פי כן, מתבקש לשאול בהזדמנות הגיגית זו: גלי צה"ל, למה?

"מפני שזו תחנת שידור טובה, ומה גם זולה", תהיה התשובה השגורה - אבל האם זו תשובה? האם ביטול האנאלפביתיות ברוסיה או הישמול אותה ארץ הם תשובה לשאלה: למה קומוניזם? ובכן, באמת, גלי צה"ל למה?

מאחר שלא עקבתי בקפידה אחרי מישרי היובל והמאמ-רים שכתבה סביבו, נתעלם ממני, לצערי, מיהו שיום בכלל את הקמת התחנה (או שמא היא סרח של אירגון קדם-מדינתי - תחנת השידור של, "ההגנה" - בדומה לקרן הקיימת). אבל אם נזכור את הזוהר והתפארת ששררה בשנותיה הראשונות של ישראל בין המפלגה השלטת ובין כל האירגונים הממלכתיים החשובים, לרבות צה"ל, לא ייפלא כי לראשי מפלגה זו, ובוודאי למנהיגה הבלתי מעורער דויד בן-גוריון, שביהן כשר-הביטחון וצה"ל היה בן טיפוחיו, היה עניין מובהק בקיום תחנת שידור, "צבאית", כלומר תחנה שבמסווה אופיה ועודיה הצבאיים תשרת - ובזול - את המטרות החינוכיות-רעיוניות הזרות של קיום צה"ל (והמדינה בכלל) ושל קיום השלטון, שהרי חד הם.

אני סבור, ששום הסבר אחר לא יתרץ באורח משכנע את העובדה היוצאת-דופן של קיום תחנת שידור צבאית אשר חלק ניכר - וניכר מאוד - של משרדיה אין לו ולא כלום עם עניינים צבאיים שטוריים, במדינה המתקרת, במצב